

holder den største Grad af Betyggelse saavel for Retshaandhævelsens som for Sigtedes og Trediemands Interesser, som det med de Kræfter og Midler, der kunne ventes at staa til Raadighed, er muligt at opnaa, medens det paa den anden Side aabner en Adgang til en videre Udvikling af Anklageprincippet i det Omfang, hvori Betingelserne for dettes Gennemførelse efterhaanden maatte vise sig at være til Stede.

Mindretallet (Formanden, Oct. Hansen, N. J. Larsen og Nyholm) maa nu vel erkende, at der allerede ved den af Flertallet foreslaaede Ordning er brudt med det strænge Inkvisitionsprincip og gjort et vist Fremskridt, ligesom der ogsaa er aabnet en legal Mulighed for en Udvikling henimod en fuldstændigere Gennemførelse af Anklageprincippet. Alligevel har Mindretallet ikke ment at burde blive staaende ved den af Flertallet foreslaaede Ordning, hvorefter Retten staaer som den egentlige Leder af Forundersøgelsen, idet den Dobbeltthed, der derved indføres i Sagens Forberedelse med Politimesteren som Leder under Efterforskningsstadiet og Retten som Leder under Forundersøgelserstadiet, efter Mindretallets Mening maa befrygtes at ville virke svækkende paa Forfølgningens Energi, ligesom Dommerens upartiske Stilling let kan præjudiceres ved den ham under Forundersøgelsen anviste Opgave.

I førstnævnte Henseende skal særlig fremhæves, at med Opgivelsen af det inkvisitoriske Forhør ville Vidneudsagn og særlig ogsaa Indicier komme til at spille en langt større Rolle under Bevisførelsen end nu; men Indsamlingen af Bevisligheder maa under disse Omstændigheder først og fremmest blive Paatalemyndighedens (Politimesterens) Sag. Nu er det imidlertid givet, at den første Betingelse for, at nogen skal kunne løse en eller anden vanskelig Opgave, er, at denne stilles klart og bestemt paa en saadan Maade, at den paagældende føler den som en ham selvstændig paahvilende Pligt, for hvis Ikke-Opfyldelse eller mangelfulde Odfyldelse, han fra først til sidst har Ansvar, og for hvis behørig Opfyldelse han paa den anden Side ogsaa har Æren. Men paa denne Maade vil Opgaven ikke blive stillet Paatalemyndigheden efter Flertallets Forslag, idet der, saa snart en Sag gaar over til Forundersøgelse træder en anden til som ledende og ansvarhavende.

Hvad dernæst angaar det andet Punkt, Dommerens Stilling som Sigtedes og Trediemands Værn, saa ligger efter Flertallets

Forslag den Fare nær, at den Dommer, der tager Ledelsen af Forundersøgelsen i sin Haand, derved kommer til at staa som den virkelige Anklager og derved ogsaa bliver mindre vel skikket til værne mod de fra den inkvisitoriske Forundersøgelse kendte Overdrivelser i Brug af visse straffeprocessuelle Magtmidler.

Mindretallet har i Henhold til disse Betragtninger ment at burde foreslaa, at det ogsaa under Forundersøgelsen er Parterne selv, der ere de egentlig drivende Kræfter, dog med Fremhævelse af, at Undersøgelsesretten særlig skal have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Forsvarets Interesser ikke utilbørlig tilsidesættes, noget der navnlig vil være af Betydning for de mange Tilfælde, i hvilke Sigtede endnu ikke paa dette Sagens Stadium bistaas af Forsvarer.

Flertallets Hovedindvending imod den af Mindretallet foreslaaede Ordning paa dette Punkt er den, at det efter de Kræfter, der ifølge Organisationsforslaget staaer til Paatalemyndighedens (her Politiets) Raadighed, formentlig næppe vil være muligt, saa vel i som uden for Kjøbenhavn, at der i ethvert Retsmøde kan være til Stede som Repræsentant for Politiet en til Paatalens Ledelse fuldt kompetent Person. Mindretallet maa imidlertid over for denne Betragtning hævde, at, naar der efter Organisationsforslaget i hver Retskreds ved Siden af Dommeren ansættes mindst een Politimester, tør man ogsaa forudsætte, at denne, selv eller ved Fuldmægtig, i Almindelighed, navnlig uden for Kjøbenhavn, vil kunne faa tilbørlig Tid og Lejlighed til at udføre de ham med Hensyn til Paatalemyndigheden efter Lovforslaget paahvilende Pligter lige saa fuldt, som Dommeren efter den hidtil bestaaende Ordning har kunnet magte denne Virksomhed ved Siden af og i Forbindelse med sin Dommergerning, idet man formentlig tør gaa ud fra, at der ved Berammelsen af Retsmøder fra Dommerens Side vil blive taget fornødent Hensyn til Politimesterens Lejlighed, saa at denne kan være til Stede og møde fuldt forberedt. Og naar saa er, synes det ikke at kunne bestrides, at Politimesteren, der har ledet Efterforskningen og kender dens Resultater, saa vel som dens Forudsætninger og de Betragtninger, som have været ledende under den, paa Forhaand maa antages at være bedre udrustet til at føre Undersøgelsen for Retten videre end den med Sagen hidtil ganske ukendte Dommer. Indrømmes maa det vel, at det i ganske enkelte Tilfælde, navnlig i Kjøbenhavn — hvor man muligvis i den allerførste Tid ikke kan vente at have en